בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **י"א** ב תשס"ג (**13** ב**פברואר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"מיזוג שבטים לעם"

בעניין האפוד, אחד מבגדי הכהן הגדול, שתואר בתחילת פרשתנו, מוסיפה התורה כמה פרטים לגבי שתי האבנים המחוברים לאפוד: **"ולקחת את שתי אבני-שוהם ופיתחת עליהם שמות בני ישראל. ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדותם... ושַמְתָּ את שתי האבנים על כתפות האפוד, אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרון את שמותם לפני ה' על שתי כתפיו לזכרון."** [שמות כ"ח 12-9]
ובהמשך: **"ונשא אהרון את שמות בני ישראל בחושן המשפט על לבו בבואו אל הקודש לזכרון לפני ה' תמיד. ונתת אל חושן המשפט את האורים ואת התומים והיו על לב אהרון בבואו לפני ה'..."** [שם שם 30-29]
שמות בני ישראל היו חרותים גם על אבני האפוד וגם על אבני החושן. בחושן, שנשא אהרון על לבו – 12 אבנים; באפוד – 2 אבנים, אחת על כל כתף. בחושן, אבן אחת לכל שם של שבט, ובאפוד ששה שמות על אבן אחת. למה נשתנו אלה מאלה? האורים והתומים היו באבני החושן ולא באבני האפוד. במה עדיפותן של אבני החושן על אבני האפוד?

אלא – שלפנינו **סימוני דרך למיזוג שבטים לעם**. שבטי ישראל הפכו להיות עם במדבר – בקבלת התורה בהר סיני: **"...היום הזה נהיית לעם..."** [דברים כ"ז 9] לא קל למזג שבטים לעם. המחיצות השבטיות מפריעות לאחדות לאומית. כל אחד מסתגר קצת בתוך שבטו, ובני שבטו קרובים ללבו יותר מבני שבטים אחרים. כל אחד רוצה לראות בכבוד שבטו בתוך כל יתר השבטים. הפיצול השבטי נותן מקום לסיבוכים ולחיכוכים פנימיים בינשבטיים. במקום להפנות את חוד המאבק נגד האויב מבחוץ, שנגדו יצטרך כל העם להילחם בבוא הזמן לכבוש את ארץ כנען, נאבק כל שבט לכבוש לו עמדות מפתח בתוככי המחנה פנימה.

מיזוג זה אפשר להשיגו בשתי דרכים:
א) בדרך הקצרה של חוזק יד מצד העומדים בראש העם
ב) בדרך יותר ארוכה של תהליך ממושך בהריסת המחיצות בין שבט לשבט ובהיתוכם בכור הלאומי של תורה אחת ומשפט אחד, הרואים את כל השבטים כחטיבה אחת, עד שהזהות השבטית אינה מעלה ואינה מורידה בעיני בני השבטים. ואם שבט לוי נבחר מיתר השבטים, הרי זה במצוות אלוקים, ולא מפני שבני שבט זה רואים עצמם עדיפים מיתר השבטים.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 17^{04}

יום נעים ושמח ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 18^{03}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום **ה'**, **י"א** ב תשס"ג (**13** ב**פברואר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ה' בחר בדרך השניה. לא מיזוג בכח הזרוע, אלא ע"י תהליך ממושך. אין לעקור מליבו של אדם רגשות טבעיים של שייכות שבטית. עקירה זו בכח הזרוע היא מסוכנת. התוצאה יכולה להיות בלתי רצויה. הריסת מחיצות ע"י פקודה יכולה להביא לידי הקמת מחיצות יותר חזקות ויותר סוגרות. יש לפורר את המחיצות הללו בלבותיהם של ישראל בכח השכנוע. להחדיר בהם את התודעה של "מי כעם ישראל, גוי אחד בארץ". גוי אחד ולא גוי בתוך גוי. רגשות שבלב לא משנים בין רגע.
כדי להחליף אהבת השבט באהבת העם, יש צורך בזמן. במידה שתעלה אהבת העם, באותה מידה תצטמצם הסתגרות השבט. דבר זה עושים קמעה, קמעה, טיפין, טיפין.

החושן שעל לב אהרון הכיר עוד בזכות החלוקה השבטית. לכל שבט – אבן משלו, צבע משלו, סימן היכר משלו. כך הם רגשות הלב לעת עתה ו**אין להתעלם מהם**. אולם הנשיאה בעול (כמיוצג ע"י כתפות האפוד) צריכה להיות תכף ומיד ע"י **כל** השבטים במידה שוה. בכוחות משותפים. בעול המלחמה מול האויב מבחוץ, במשימת כיבוש הארץ, יש צורך במיזוג מידי. אין להעמיס את העול הזה על שכמם של קצת מן השבטים. לגבי חובות וזכויות, כולם שווים מן הרגע הראשון. על כתפות האפוד אין מקום לייחוד שבטי. כל השבטים ביחד מהווים שתי הכתפות של הממלכתיות הישראלית.

האורים והתומים לא היו על אבני האפוד, אלא על אבני החושן, לומר שכדי להחליט בשאלות מדיניות ממדרגה ראשונה, יש להתחשב באינטרסים של כל שבט ושבט על הייחוד שבכל אחד מהם. כי רק אז יש תוקף מוסרי להחלטות אלה. בעיני ה' נקרא טוב מה שהוא טוב לכל השבטים במידה שווה. מה שהוא טוב לכל שבט גם בתור שבט, ולא רק בתור חלק מן העם. כל עוד יש עדות שונות בתוך העם ולכל עדה ייחוד משלה, אין לפגוע בייחודה של אף אחת מהן. האורים והתומים שהאירו את דברי אלוקים חיים בשאלות שנפש האומה תלויה בהן, נצמדו לחושן שעליו היו השבטים בייחודם. לכל שבט – סמל משלו. להורות כי כל עוד יש הבדלים שבטיים או עדתיים, אין להתעלם מהם ויש להתחשב בהם.

~~~

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 17^{04} **יום נעים ושמח ושבת שלום!**
צאת השבת (ב"ש): 18^{03}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.
~~~

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **י"א** ב תשס"ג (**13** ב**פברואר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 17^{04} **יום נעים ושמח ושבת שלום!**

צאת השבת (ב"ש): 18^{03}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.